

Az akadályverseny

(utolsókból első)

Mint minden évben, most is eljött az akadályverseny ideje. Izgatottan ültem be a DÖK ülésre. Megtudtam a szokásos információkat, és már bele is vágunk a készülődésbe. A téma II. Rákóczi Ferenc. Barbi elkészítette a menetlevelet, miközben videó hívásoztunk. Mi lettünk a Rodostói Kakukkok. Pár nap elteltével megcsináltuk a zászlót is. Nehezen, de kitaláltuk a csata kiállításunkat, majd a verseny napján megtanultuk egy dalt is. Bencéék megígérték, hogy jól fognak viselkedni. Innen is köszönet nekik, mivel ügyesen betartották az ígéretüket. A matek tanárnő meglepődött jóságunkon. Még egy képet is készített rólunk. A 3. állomáson nem teljesítettünk tökéletesen. Az az állomás eléggé szenvedős volt. A többiben mondhatjuk, hogy eléggé jól teljesítettünk. Összeszámoltuk a pontjainkat és mondhatjuk, hogy sok lett. Én úgy álltam a dologhoz, hogy biztos nem leszünk első. Nem voltak jók a megérzéseim.

Amikor kiértünk a végére, fáradtan és éhesen pihentünk le. Nem sokkal később elkészült az ebédünk, bár én Vivivel cseréltem nyársalós kenyérre. Szereztünk új barátot, Cinti (Szinti)-nek hívták, és ő egy gyík volt. Én nagyon jól éreztem magam.

Elérkezett az eredményhirdetés napja, ami egyben a sport nap is volt. Izgatottan vártuk, és amikor megtudtuk, hogy szerepelünk a top 3-ban, nagyon megörültünk. És végtére is, mi lettünk az első. Bevallom, eléggé megható pillanat volt. Kinder csokit kaptunk, amit csak a következő héten kaptunk meg. Sajnos...

Az első állomáson lévő bácsinak innen is köszönjük, ugyanis amit mondott, be is igazolódott.

„Remélem, hogy elsők lesztek, attól, hogy utolsóként indultatok.”

*„Rodostói Kakukkok gyűzzetek le ha tudtok,
cum deo pro patria et libertate,
Istennel a hazáért és a szabadságért!”*